

levant at se på, fordi de faktisk har en praktisk betydning, da monarken fortsat har en politisk funktion. Og hvis man nu ændrede § 2 og lod andre paragraffer stå uændret, så ville man have en § 2, som snakkede om folkestyre, og når man så skulle se, hvad det indebar, ja, så kom man ind i de paragraffer, hvor der står, hvad monarken gør og ikke gør.

F.eks. står der, at der ved regeringsdannelser afholdes såkaldte dronningerunder, hvor parti-repræsentanterne over for dronningen medde-ler, hvem de mener bør lede regeringsforhand-lingen og/eller være statsminister. I et parla-mentarisk demokrati burde de såkaldte dron-ningerunder afskaffes. Dem kunne Folketingets formand lige så godt stå for. Folketinget kunne også inden for lovens rammer overlade det til Folketingets formand at være forhandlingsleder, sådan som det tidligere er sket, med henblik på at finde frem til en statsminister, der kan danne regering.

Der står også i grundloven, at monarken fører forsædet i statsrådet, hvor alle love og vigtige regeringsforanstaltninger forhandles. Det er en rest fra enevælden. Faktisk var det ikke engang med i den første grundlov i 1849, men det blev en del af den gradvise indskrænkning af folke-styret, der fandt sted efter 1849, hvor kongen igen satte sig for bordenden af statsrådet i 1854.

I den her forbindelse er det måske lidt under-ligt at høre Venstre være så afvisende over for ændringer af grundloven, for faktisk var det i kampen for parlamentarismen og udvidelsen af demokratiet i 1800-tallet et af Venstres store krav, at monarken skulle ud af statsrådet. Uan-set at grundloven kan tolkes, vil den ikke kunne tolkes så frit, at indholdet af statsrådet kan af-skaffes. For den sags skyld kan man jo heller ikke fjerne monarken fra statsrådet. Det betyder, at ministre fortsat skal spille tiden i statsrådet.

KL 17.05

Det er en tom formalitet, idet alt det politiske alene foregår på regeringsmøderne. Men allige-vel ville en sådan bestemmelse fortsat stå i grundloven, selv om man fjernede § 2. I øvrigt står der også i grundloven, at monarken skal undersøge lovene, før de kan træde i kraft. Heller ikke det kan ændres før en grundlovsændring.

Jeg vil sige, at jeg har fuld sympati for intenti-onerne i det af Socialdemokratiet og Det Radika-le Venstre stillede ændringsforslag til § 2. Men vi mener kun, det giver mening at foretage en sam-let grundlovsrevision, og vil derfor henvise for-slaget til at indgå i det arbejde, der forhåbentlig

kan rulles i gang med nedsættelse af grundlovs-udvalget, som kan danne forarbejderne til – ef-ter vores opfattelse – en egentlig grundlovsrevi-sion.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Næste ordfører er Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten mener vi, at der er et stort behov for at få set grundigt på hele grundloven og få ændret på en lang række punkter i grundloven. Vi tror også på, at de danske vælgere er så be-vidste, er så dygtige, at de godt vil kunne forhol-de sig til en grundlovsændring og også vil kun-ne komme hen og stemme for en grundlovsæn-dring, hvis der har været en stor debat om det i befolkningen. Man ved, hvad det er, man skal stemme om, så vi tror ikke, det er nødvendigt at have en tronfølgelov eller andet at pakke en grundlovsændring ind i. Vi tror, at de danske vælgere er modne nok til, at de godt ville kunne have det som noget enkeltstående at lave en grundlovsændring.

Derfor undrer det os også noget, at hr. Svend Auken og hr. Niels Helveg Petersen har fremsat det her forslag om alene at ændre § 2, også fordi det at ændre fra indskrænket monarki til monar-ki kan vi altså ikke se den store forskel på. Hvis nogen skulle være i tvivl, går vi i Enhedslisten ind for, at vi helt skal afskaffe monarkiet. Det sy-nes vi der kunne være god grund til at tage en stor grundig debat om i befolkningen.

Derudover har vi det problem, at vi mener, der er så mange andre ting, der skal diskuteres i grundloven, at det er svært at se, hvad menin-gen skulle være med denne ændring isoleret set. F.eks. står der i forslaget her, at Danmark så skal være en uafhængig stat. Men hvad betyder det, når de to forslagsstillere jo samtidig er varme til-hængere af EU og har været med til at overføre ganske betydelige mængder af suverænitet til EU? Vi har senest med den såkaldte miljødøm fra EF-Domstolen set, at domstolen der har slået fast, at Danmark har overført langt mere suve-rænitet til EU end det, nogen regeringer nogen sinde har fortalt os og nogen sinde selv ment, at de har gjort, og mere end det, der er blevet sagt til befolkningen i forbindelse med folkeafstem-ninger – sågar mere suverænitet end nogen re-geringer i de 25 EU-lande havde troet, de havde overført.